

xit equum. q. s. litterā tergo inustā gereret nā & hoc obseruaba-
tur vt eius cuius pecus esset: prima nominis littera inureretur.
Hoc autē poeta confixit: q. Athenis Alastor: Aliterius: & Palāne
in æs in cisa nomina spectabantur. autor Socrates aut allusit ad
Alastoris. Etimologia: quā ex Apollodori interpretatione retu-
limus. ¶ Ante fores in vestibulo. ¶ Iuncti. s. currus nā qui curru
vehitur iungere equos dicitur. ¶ Sequum. aduerbiū non nomen ē.
¶ Fremebāt. fremitus & hinnitus equorum vox est. ¶ Craftina. i. se
quēris diei. ¶ Predeq. futuri raptus: quē deinceps poeta contexet:

Jungere
equos

¶ Præfatio libri secundi ad Florentinū

Cia sopitis ageret quō tantibus Orpheus
Neglectumq; diu deposuisset opus.

Lugebant erepta sibi solatia Nymphæ
Lugebant dulces flumina mœstra modos
Sæua feris natura redit: metuensq; leonem
Implorat cytharæ vacca tacentis opem:
Illius & duris fluere silentia montes:

¶ Ocia sopitis ageret cum cantibus Orpheus.

Aec e'egia tota tua est Catelliane: nam re
cognosces in te: quæ laudat in alio Clau-
di. Agit. n. gratias Florentino cuius recē-
ti liberalitate prouocatus: ad carmē poe-
ta redierat angustia rei familiaris intermis-
sum. Atq; ingenua attestatōne quicquid
deinceps scripserit amico acceptum ref-
fert. Idem nos exemplum sequuti su-
mus nam quō tu nos inuidiæ telis electos: eius quam nemo

Orpheus

Hymencus.
Hyalemus

Linus

Lice. locus

Argonautica
cuius.

Orphei

Carmen ad
cytharā quā
primum.

Orpheus fe-
ras et saxa
cur cantu du-
cere dictus ē

bonus vnq̄ vitare potuit (ex qua fortuna non dicā: ne vanus ijs
qui rem nesciunt: aut arrogans omnino videar opibus & officijs
cumulatissime iaueris: necesse est vt nos itidē in te ornando: ratio-
nes omnes nostras conferamus. id autē assequuti videbimur. Si
ad eas animi dotes quas tibi multas & prope singulares natura
tribuit: bonarū artium studia: atq̄ certissima litterarū præsidia: q̄
vitā & tuentur: & illustrāt: accesserint. Quod vt opera nostra fiat
institutis & grauioribus in dies cōmentarijs enixe: seduloq̄ cura-
bimus. Orpheus. is ex Apolonij carmine & Diodoro. Oeagri fi-
lius fuit: eius quē Pierus lino patre genitus procreauit: vt inquit
Charax Asclepiades scribens de tragœdia lib. .vi. Calliopes ex
Apolline tris enumerat liberos. Hymenæū: Hyalemū. Orpheaq̄
idem sentit Pindarus & Oui. in amoribus: qui Linū canit ex iisdē
parentibus etiā natum Affert & antiquū Chæris elogiū: quo fi-
lius Apollinis Orpheus approbatur: & a thracibus qui pieres ap-
pellantur: extinctus. Ammonius ab ijs potius est: qui Orpheo pa-
trem Apollinē tribuerūt: q̄ qui Oeagrū Quippe cum musicæ stu-
diū quo claruit Orph. Apollini quidē conueniat. Oeagro minime
v. idēcū seculis ante bellū troianū fuit: vt in iudæ monumentis
legimus. Multa q̄ scripsisse dicitur: ad alios autores referuntur. nā
Orpheū poetā nūq̄ extitisse. Dionysius & Aristoteles: nō paucis
argumentis ostendunt. Odæ ad Ionem tragicum: sermones ab
alijs ad Theognetum thessalum: ab alijs ad Cecropem pythas-
geticum cuius in deorum natura meminit etiam Cic. tamet-
si quorundam stultitia: qui Ciceronis opera nuper impresserunt
alijs apud eū syllabis inuersa dictio legatur. Oracula ferūtur Ono-
macriti: itē initia. Soterio Timoclet Syracusani. aut Milesij certe
Pergini. Crateras Zopyrus scripsisse creditur. Descēsū ad infer-
ros Hærodicus perinthius: aut Orpheus Camarinæus. nā plures
eodē noīe recēsetur: & in ijs: vt ait Asclepiades: Orpheus Croto-
nates Argonautici scriptor: qui cū Pisistrato congressus Athe-
nis est. ¶ Ageret occia. cessaret ¶ Sopitis can: omisso canendi stu-
dio translatio sūpta ab ijs q̄ somno depositi nihil agunt primus
aut Linus: vt tradit Pli. ad Cytharā carmen cōposuit: quō prius
aut assa voce: aut tm̄ Cythara canerent. Nymphæ harū multa ge-
nera: Oreades: Dryades: Napææ: Naiades: & aliæ præterea quas
omnes intelligit. ¶ Solatia auriū delinimenta: & carminū suauī-
tatē. ¶ Erepta. sublata tacēte Orpheo. ¶ Flumina moesta: tristia

que : & ipsa Orphei cantu oblectabantur. ¶ Sequa na. pri-
 stina feritas. atq; ita magnū porrigit ad historiam nam primus
 Orpheus barbaras ac sine rationis cultu gentes: quasq; mitiores
 affectus nihil tangebant Macrobius. & recte credit: vt que fugata
 prius Orphei cantu fuerat. ¶ Implorat opē mugitu poscit auxiliū
 ¶ Citharæ quam primus Orpheus inuenit alij linū maluerunt:
 Horat. & Higynus Mercuriū. ¶ Tacentis, ab orpheo non percuf-
 si Duri montes. rupium periphraſis est. aut duros montes intelli-
 git Inanimatos ¶ Fleuere dura translatio nam solis animanti-
 bus flætus nec omnibus a natura tributus est. Iuuenal. Mollissi-
 ma corda Humano generi dare se natura fatetur. Quæ lachry-
 mas dedit hec nostri pars optima sensus.

Citharā q̄s
 inuenerit

Syluaq; Bistoniam sæpe sequuta lyram.
 Sed postq̄ inachijs Alcides missus ab Argis:
 Thracia paci fero contigit arua pede:
 Diraq; sanguinei vertit præsepia regis:
 Et Diomedæos gramine pauit equos.

¶ Sylua. Fagorū conſitus in agro Zonæ: quæ ciuitas (vt ait Ni-
 cander) thraciæ fuit. eas arbores Orphei cātu tractas asserit Apol-
 lonius: argumento q̄ ita positæ sunt: vt inuicem sibi recta qua-
 dā serie succedant: vt qui ad iſtus modulantium pedum mouen-
 tur. ¶ Lyram bistoniam. thracis Orphei nam thraciæ gens Bisto-
 nes: cui Biston Martis (vt alijs) & Terpsychores : aut Ciconis: vt
 Philostephano placet filius nomen dedit. ¶ Sed postquam Ina-
 chijs Alcides missus ab argis. Non tamen Herculem tum pri-
 mum vidit. Orpheus nam inter Minyas vterq; nauigauit: vt ipse
 de se profitetur in argonautico. Sed alterius illud Orphei carmē
 esse iam diximus. Quomq; duos eius nominis memoret Hero-
 docus. ex ijs alterum sub Iasone profectū. canit vt suspicari liceat
 thraci Orpheo de quo nunc Claud. ab illa expeditione vacationē
 fuisse Quom presertim Pherecydes autor: sit Iasoni comitē: non
 Orpheū accessisse: sed Philāmonam Quid si non primus: sed se-
 cundus eorū congressus: is fuerit: vnde tantum voluptatis Orphe-
 cœpit vt omiſſum musicæ studium repetierit: potuit & antequam

Orphei cātu
 secute
 fagi.
 zona ciuitas

Bistones q̄
 et vnde.
 Orpheus in
 ter argonau
 Philāmon.

mare conscenderet Hercules eius inisse amicitiam. quam veterem
 nunc Orpheu. recognoscat. aut sensus hic conuenit: aut certe p suo
 commodo historiam poeta variauit. ¶ Missus. ab Eurystheo:
 cui tantus vit inquis fatis parabat. ¶ Argis oppido peloponessi
 quod omnium primum Phoroneus regia sibi condidit: vt quoru
 dam sententia scribit Plinius. laudat & argos a vetustate Sopho
 cles in Electra Hinc argius apud Vergilium Sino. itaq; suspirat.
 Nec mihi iam patriam antiquam spes vlla videndi. Nam qui Ca
 ra Seruius intelligit: nemini docto placere potest: aut debet Papi
 ni. in. iij. Theb. Quicquid & Asophon veteresque interiacet argos
 ¶ Inachiis. Ambiguitatem substulit hoc epitheto: Sequitur Ho
 merum: qui semper idem facit. Nam vndecim vrbium nomen
 Argos est: quas omnes exponit Stephanus Quin & quaecunq;
 littoralis. ciuitas Argos dici potest: vt ait Eustachius. Inachus
 autem (quod scribit Solinus) Argine nobilitati exordium dedit:
 & fluuio nomen: quem proximus (vt alij) mons Lyrcaeus vt He
 cathus: locus in summo pindo Lacmon fundit. Eundem peten
 nes aquas habere negant: sed tantum pluuijs augeri: indignatione
 Neptuni: in que de finibus cu Iunone contendentem sententiam tulit:
 autor Pausanias meminit & in Thebaid. Papinius. ¶ Alcides.
 Hercules. ab auo paterno Alceo: Andromedes & Persei filio: vt
 cecinit Herodotus eadem ratione: qua dicit Amphitryontades: quom
 Iouis fuerit in quod iocatus festiue Catul. est quo ait Falisparens
 Amphitryontades. ¶ Thracia. Oceanus duas habuit vxores Po
 pholygen: & Parthenopen ex hac europem: & Thracen puellas sus
 cepit: ex priore Libyen: & Asiam quas oes orbis regionib; nomen
 dedisse: scribit Andro Alicarnasens. cu Thrace Saturnus concu
 buit vnde Dolocus natus: e a quo Thracia gens Doloci. ¶ Pede
 pacifero: Na quicquid infestum terris fuit: Hercules sustulit vnde vi
 ctor appellatus est vt ait Plutarch. Deianyra apud Ouid. Respice
 vindicibus pacatum viribus Orbem Qua latam Nereus Cærus
 ambit hinc. Sed & ipse deus apud Senecam: ita cladem suam do
 mus exposulat. Ingrata tellus nemo ad Hercule domus Auxilia
 venit: vidit hoc tantum ne fas Defensus Orbis? ¶ Diracq; sanz
 guinei vertit presepia regis. Equos habuit Diomedes admodum
 feros: & qui corporibus humanis pascebantur hos hercules sustu
 lit iussu Eurysthei Eurystheus Iunoni consecrauit eorum genus p
 rogatum vsq; ad Alexandrum philippi filium: tradit Diodorus.

Argos op
 pidu post
 hoim me
 moria pri
 mum

Uer. locus
 Inachus
 rex & fluuius

Alcides.

Europa.
 Thracia.

Libya Asia

Doloci.

Hercul. or
 bis vindex
 Equi Dio
 medis.

Alij etiam ulterius: vltq; ad Antonij tempora: qui trimum vir cōsti-
 tuendereipu. postea fuit: vnde manauit Equus ille Seianus cala-
 mitatis adagio nobilis autor Gellius. Ab iis præterea genus du-
 cebant Argiui Diomedis equi. de quibus Aeneid. primo Vergi.
 Nunc quales Diomedis equi. i. num ita feroces vt illi thraces: ad
 quos originem referebant. Nec omittam sequens hemistichium:
 quod ex iis nemo: quorum sententia edita sit: assequutus mihi vi-
 detur. Non enim illuc Dido Interrogat qua virtute: quoue cor-
 poris & animi robore sed quantus. i. q̄ magnus Achilles fuerit.
 nam ex fabulosa Lycophronis historia nouenis cubitis excreuisse
 dicitur. ¶ Præsepia. omnia loca clausa in quibus animalia confis-
 stunt. præsepia dicuntur Vergil. in Apum mentione. Ignauum fu-
 cos pecus a præsepibus arcent. ¶ Regis sanguinet. crudelissimi
 Tyranni. aut intellige per hypellagen præsepia sanguinea. Ouis-
 dius Vt qui Threicij quondam præsepia regis Fecerunt: dapibus
 sanguinolenta suis ¶ Diomedeos: Diomedes Tyndam vibem
 Thraciæ tenuit: vt Plinius & Capella refert aduersus hunc tanto
 discrimine pugnavit Hercules: vt Abderitum suas delicias desi-
 derarit equorum furore dilaceratum: a cuius humati nomine Ab-
 deram oppidum condidit: vt Hellanicus autor est Diomedes
 autem Tidei filius excis a Troia Argo profugus nouas sedes in
 Apulia captauit Amisit socios in sui nominis aues conuersos: vt
 queritur apud Verg. nec historie fidem mutauit: vt Seruius au-
 tumat. nam & hoc a nonnullis etiam traditur Lycophron de Dio-
 mede. πικρὰν ἔταίρω κηπέτῳ μὲν ἢ ἰδὼν οὐκ ὀνόμαζεν. ἢ οὐκ ἔβλεπε.
 Triste suorum comitum quividit Fatum: quos sumptis tulit aua
 pennis: ecce Diomedes suorum cladem. spectasse dicitur. Nec in-
 ferior ab aliis postquam Diomedes ab humanis excessit: rem ge-
 stam scri. sed & ante. Facto ad insulas naufragio: vt inter naturas
 miracula retulit Aristoteles.

Equus se-
ianus.

Uer. locus

Achillis p-
ceritas.
P. resepe.

Abderitus

herculis
puer.

Abdera ci-
uitas vnde

Uer. locus
Diomedis
aues.

Tum patriæ festo lætatus tempore vates

Desuetæ repetit fila canora lyrae

Et resides leni modulatus pectine nervos

Liber

Pollice festiuo nobile duxit ebur.
Vix auditus erat: venti sternuntur & vnde.
Pigrior astrictis torpuit Hebrus aquis.
Porrexit Rhodope sitientes carmina montes.
Excussit gelidas pronior ossa niues.
Ardua nudato descendit populus Aemo:
Et comitem querquum pinus amica trahit:
Cyrheasq; dei quamuis despexerit artes
Orpheis laurus vocibus apta venit
Securum blandi leporem fouere molossi:
Vicinumq; lupo prebuit agna latus:
Concordes varia ludunt cum tygri de dame.
Massylam ceruinon timuere iubam.

Ætatus.

¶ Tum quō Thraciā lustrauit Hercules. ¶ Vates: Orpheus qui
mira suauitate refertū carmē scripsit ¶ Lætatus. gauisus. Ouidi⁹
lætata corpora dixit extincta. ¶ Festo tempore cōmuni lætitia.
¶ Patrię. thracie nā thrax Orphe⁹ e Sithonia fuit: autoritate Plī
nij & capellæ notissima ¶ Repetit. vt intermissa. ¶ Fila canora ly
re argutas Cytharæ chordas. tametsi differt a lyra Cythara. vt in
Tibullū dictabimus. Desuetæ qua diu non erat vsus. ¶ Pectine.
Plectro: Ver. Et pectine pulsat eburno. ¶ Ebur. Eburneū pectinē
vel ipsā lyram Papi. Humerocq; comanti Facundū suspēdis ebur.
Nobile vel operis argumento: & manu artificis: aut Orphei fama
¶ Venti. Magna Orphei laus ab obsequio ventorum: qui violen
ti sunt & inexorabiles atq; ita ostendit nullū tam immitē tāq; ala
perū pectus esse quod non musicæ delinimentis. capiatur. ¶ Ster
nuntur ponunt. ¶ Vndæ maris Hebrus thraciæ fluius autore
Mella cuius nuptias Abaris e Scythia vates carmine celebrauit
pluujs ac liquefactis anni tempore niuibus intumescit ideo Iouis

Hebrus.

filius dictus in hymnis ab Homero: quō cæteris omnibus pater
 Oceanus tribuatur, Cautus ad hebrei ripas exercuit Orpheus: eiusque
 discepti caput illuc abiectum est & in Lesbum delatum: ubi nauigantibus
 in troiam grecis: & postea regi Cyro responsum dedit plura Phi-
 lostratus in Heroicis. ¶ Pigror remisso cursu ut Orphei cantu
 frueretur. ¶ Torpuit stupore defixus pene constitit. ¶ Astrictis
 congelatis. ¶ Rhodope. De Rhodope thracio monte repete quæ
 supra diximus. ¶ Porrexit montes. A brutis animantibus sum-
 pta metaphora: quæ ut clarius auscultet auriculas arrigunt. id a na-
 tura negatum nobis est nam figurate dixit Terent. Arrige aures
 pamphile non secus ac Verg. Arrectisque auribus astant. ¶ Motes
 sitientes carmina cupidos audiendi cantus. ¶ Ossa de qua poeta
 thessaliæ mons Pindo proximus alter Italiæ cuius meminit. Me-
 trodorus. ¶ Populus ex arborum genere vulgo nota. Spectatissime
 vites in amniū ripis Ouid. Populus est memui fluuiali consita ri-
 pa. ¶ Ardua procera. Naso populus alta Comas. ¶ Descendit. Or-
 pheum sequuta. ¶ Nudato detecto sublatis arboribus. ¶ Aemo
 thraciæ monte in quem Scytharum Rex Aemus ex homine mu-
 tatus est: quom deos aspernaretur: ut canit Ouid. Eiusdem filius
 Eridius in poto nomen amni dedit: qui commodiore postea ver-
 bo dictus Iris est autor Arrianus Aemum Stephanus: aut hinc:
 aut aliū monti cognominem Borea patre genitū prodit ¶ Quer-
 quū ¶ Berecynthiæ sacro querquus erat: ut de dijs scribens Apol-
 lodorus in. iij. refert causam percurrat Callimachus, ait. n. Cybelem
 Iouis partu solutam qua confertissimis querquibus Arcadia den-
 saretur nam querquus in tota Arcadia tanta copia proueniunt ut
 eius regionis incolæ. Appollinis oraculo spartanis reddito: glan-
 ditiori dicti sint. quod Epitomatis historiarū primo scribit Lepi-
 dus ¶ Amica. s. querquui. nam vtraque in tutela Cybeles est ut an-
 te de pinu docuimus: ¶ Laurus in quam migrasse. Daphnem fa-
 bulæ tradunt: & Naso. ¶ Venit apta. propius accessit: Verg. Stel-
 lis ardentibus aptum aut apta facilis: quom phœbi gratiam con-
 temperit: atque ita præponit Orpheum Apollini. ¶ Orphei voci-
 bus Non Orphei paterno casu sed Orpheis numero multitudinis
 & forma possessiua legimus: ut Syllabæ ratio constet ut in illo
 Martialis venit ab Orpheo cultos rhodopæius Aemo. Despexerit
 hoc ait propter Daphnē quæ Phœbi concubitum fugit notiss-
 ma fabulæ de qua nos in sequentibus copiose. ¶ Arces atq laurus

Orphei ca-
put rīsa dae-
bat i Lesbo

Aem⁹ mōs

Eridius flu-
uius qui est
Iris.

Querquus

Berecyn-
thiæ.

Sacra.
Arcades
Glandiuorū

Liber

vt plinius autor est: in parnasso spectatissime viret. proinde tu les
 gas artes: & ad musicae studiū refer: quo deus puellā sibi concilia-
 re nō potuit. ¶ Cyrtheas. Apollineas. cui Cyrtha vetustissima pho-
 cidis vrbs sacra: fuit: vt scribit Strabo. Papi. in Epicedio patris.
 Neq; n. antra mouere Delia: nec solitā fas est impellere Cyrtham
 ¶ Molossi. canes ex epiro prestantissimi mittebantur: ab Oratio cō-
 mēdati. Theopōpus epitū in. xiiij. gentes distribuit: & in ijs Chao-
 nes: & Molossos prestare dicit. ¶ Blandi. ludibūdi. ¶ Fouere. cō-
 plexu. ¶ Securū. maxia laudis Orphei amplificatio p hyperbolē
 q; animal oīm timidissimū lepus: deposito naturali pauore: canib;
 & quidem venaticis vitam crediderit. Agna non imbelles tantū
 pecus: sed etiam eius ætatis & sexus qui solet esse formidolosior
 ¶ Lupo animali suo generi inferissimo. Oui. Pax erit hæc nobis
 donec mihi vita manebit. Cum pecore infirmo que solet esse lupis
 ¶ Damae. syluestres capreae. Papi. in Achille timidos pass^o me cu-
 spide Damas sternere. Verg. Ecce ferae saxi delectæ vertice capre
 ¶ Concordes. tunc alloqui natura fugaces & que non nisi sui ge-
 neris animātib; insuescant ¶ Tygride. Tygres hyrcani atq; indi-
 ferūt: sed in hyrcania ferociores sunt: vt scribit Plin. & alibi nos ēc
 dictabimus. ¶ Varia. ex oī. fere bestiarū gñe sole Tygrides & Pā-
 theræ maculae varietate spectantur. inde Maro. virgatas Tygres
 ¶ Massylli. appellat. meminit & Solinus. ¶ Massylam iubam. Massylos
 Africæ contribuit Apollodorus: eisdem Polybius in. vij. his-
 toriarum Massules mutatis syllabis appellauit. inde Leones in
 signi magnitudine mittebantur propterea Martialis quom vult
 ingentes & generosos leones indicare: Massyli generis eos esse
 dicit. ¶ Canebat. recte: nam vates erat & musicus.

Ille nouercales stimulos: actusq; canebat

Herculis: & fortī monstra subacta manu.

Qui timidæ matri præstos ostendit angues

Intrepidusq; fero riserit ore puer.

Te neq; didiceras quatiens mugitibus vrbes

Taurus: non stygij terruit ira canis.

¶ Nouercales stimulos quibus in Herculē Iuno excitabatur: vt ē apud S necā: vel erūnas intelligit: quas Hercules a Nouerca percussit. sumpta a bobus trāflatione: quos inter arandū coloni stimulis increpant: est autem stimulus hasta ferreo mucrone præfixa. **¶** Tibull. aut stimulo tardos increpuisse boues. **¶** Monstra immanes feras & crudeles Tyrannos: quibus nihil monstruosius. **¶** Subacta. domita. Manu forti. magna virtute. Nam præcipua vis hominis in dextra est: inde institutum: vt eandē fidei pignus porrigam? autor Callimachus & M. Varro. Quis. quomodo. Oratius. Quis it Mœcenas. **¶** Pressos angues. serpentes quos Hercules a Iunone immisos apprensus vtriusq; faucibus extinxit incunis. autor. Diodorus. quod exprobrat apud Ouidiū Delanyra: Tene ferunt geminos pressisse tenaciter angues. Cum tener incunis iam Ioue digneras. **¶** Timidæ matri. Alcmenę: que visis anguibus exanimis fugit. Antimidā magis dixit: q̄ Herculem initio exposuit: indignationē Iunonis verita: vt scribit. Diodorus: vtrūq; cōuenit. **¶** Pressos elisos. **¶** Puer. infās: & incunis. Intrepidus. securus & ipse territ? **¶** Ore ferō. truci vultu. **¶** Te neq; dictęas. elegāter a tertia persona ad secūdā poeta transit imitatione Vergilij: qui laudes Herculis canēs idem facit. vt duos mille labores Rege sub Eurystheo fatis Iunonis inique Pertulerit: Tu nubigenas inuicte bimembres. reliquā illic. **¶** Taurus. is agrum cretensem: vbiq; . sed ad Tethrinem fluuium potissimum vastabat. quem Indigenę a Neptūno sibi. immisum aiebant. Quod. Minos qui maris imperiū teneret: nullo præcipuo honore deum coluisset. inde in peloponnesum delatum taurum: vnunq; fuisse Herculi inter duodecim certamina. Sed vbi in campos argiuos demissus est: fugiens per Isthmum Corinthium in Atticam peruenit: ad populum Marathonium: & alios: in quos ex cursu incidit: deniq; Androgeum Minos filium necatum. Ex Marathone deinde Theseus in arcem taurum egisse: deæq; immolasse. dicitur. historiam narrat Paulanias. **¶** Vrbes dictęas Cretam. ab eius insulę promontorio. Dictę. Reprenditur a Strabone Aratus qui dictum vocat: & Idæ proximū statuit. nam Agathocli foeminino: tm̄ genere dictę: dici placet a τικτω verbo græco: q̄ illic Iouē deū m̄ edidit assertiōe

Herculis
gesta.

Taurus cre
tensis ab
Herc. subla
tus.

Androgei
mors.
Taurus ma
rathonius.

Dicte. Cretensium: de Iouis puerperio: audacter cum Arcadibus contem-
Iouis cuna- dentium. noto Callimachi carmine: quod alibi recitabimus ibidem
bula. .: puerili specie Iupiter effictus erat: ut qui cognomento Anxurus
Iupiter An- in campania colebatur: ut est apud Vergilium. ¶ Canis stygij pe-
xurus. .: riphraasis cerberi: cui nomen Homerus quidem non dedit sed. α Δ ο υ
Cerberus ab tantum κ υ η α . i. inferni canem vocavit. quod hic expressit Clau.
inferis tractus Heracleæ propinquus in ponto specus est Acherusius: quam fora-
minis caeci profundo ad usque inferna patere constans apud acco-
las fama est. Hinc ab Hercule cerberus in lucem tractus dicitur.
Arrhianus Aconiti: gramen inquit prius erat innoxium: deinde
cerberi spuma contactum veneni vim traxit: quod perniciem
Cimmerijs attulisse accepimus. ijs quom patrio more cibus esset
humii pabulum: gustato Aconito internecino mortis genere extin-
cti sunt inde non illepide quidam Rhetor iocatus in Herculem per-
hibetur. Nihil hoc nomine mortales ei debere: quod ab inferis extra-
xit cerberum nam suo fato iam functis: apud inferos: obesse non
poterat: hic autem diram viventibus herbam reddidit. Heraclea Ta-
ranti praeterea nomen fuit ab Hercule qui Tarentinos bello do-
mitos in potestatem redegit autor in naturae miraculis Aristote-
les. Hoc alieno dixisse loco fraudi non sit: in Maronis gratiam
qui Tarento dedit epitheton ex hac historia Hinc sinus Herculei
(si vera est fama) Tarenti. non interponit iudicium suum poeta:
non nescius hoc ut fabulosum inter ea quae fidem non capiunt:
Aristotelem coniecisse. Si quibus autem commentitia nec vlla ex
parte accommodata. Seruij sententia placuerit ijs equidem pla-
ceat nec ne nostra: non satis laboro. Condonetur & haec Appen-
dix Ouidio cuius carmini tenebris (ut aiunt) Cimmerijs obuolu-
to. lucem dare tentauimus. Scribunt ex grecis nonnulli fuisse quae-
dam a deo meticulosum: ut a d Herculis nomen expavidus perhor-
resceret: qui se satis tutum vix crederet etiam quom profundissimam
specum subisset. vnde prolato interdum capite: quom Herculem for-
te conspicatus esset obduruit in saxum quod κ α ρ α ο κ υ π τ ο υ τ α ves-
tustas appellavit id apud nos ex occulto suspiciens interpretatur.
atque in prouerbum formidinis & quidem nimie concessit: ut in
suide monumentis legimus & apud Zenobium. Huc adeo spectant
Nasonis versus ex x. metamorph. Non aliter stupuit gemina
necce coniugis Orpheus: Quam tria qui timidus medio portans
te catenas Colla canis vidit: quae non paruor ante reliquit. Quam

natura prior: saxo per corpus oborto. Nam quod hoc Cuius de
signet satis indicat verbum. Timidus: ex adagio loco nominis po-
situm quod apud græcos etiam non extabat. id autem sic in ora-
tionis ordinem venit. Non aliter stupuit Orpheus: quæ timidus qui
vidit &c. Nec illud te moueat a Suida Zenobioque mentionem
Ereberi prætermittam: quam facit Cuius: nam potuit Cuius
apud alios autores hoc legere: vel ipse comminisci. vt historiæ co-
lorem daret. nam mendacio propius videbatur hominē hoīs aspe-
ctuo briguisse. ideo græcā fabellā romana grauitate temperauit.

Cuius car-
mē explica-
tum.

Non leo Sidereos cæli rediturus ad axes:

Non Erymanthæi gloria montis aper:

Solus amazonio cinctus Stymphalidas arcu

Appetis: occiduo ducis ab orbe greges.

¶ Non leo. vastus hic & immanis leo fuit: & q armis domari nō
poterat. Hercules obseruato spelūcæ aditu: egredientē cōprendit:
& strangulauit autor Diodorus. ¶ Rediturus. exquisite. nā celi-
tus a lunę corpore lapsus est. vt ex fabula scribit Theon: in mōtem
ppe Nemean. quē Callimachus atq; Pindarus ab ipsius Ferecas-
su apesanta vocant. Nā Pythagoras eiusq; familię philosophi: do-
mos: agros: syluas: saltusq; gerere lunā dicūt: & in iis quindecies
maiora q̄ quę nascuntur apud nos animalia. ideoq; orbe medio
lunam maculoso plerūq; cerni Diodori interpretē decepit ana-
logia: qui græce verba de hoc ipso leone: ita transtulit. Versabatur
inter Mycenæ ac Nemean syluā circa montē quem a casu Triton-
em dixerūt tu vero scribe quē ab effectu græci nominis Treton
dixerunt. I per fessum. nam ΤΡΗΤΟΝ in græcis Diodori codicibus:
non ΤΡΗΤΟΝ Legitur. Idē leo Bembinites a Panyasi Heracleę pri-
mo dicitur a Bembino vrbe Nemeę cuius & Hellanicus memi-
nit sed alij Bembinam scribunt. ¶ Ad axes cæli: Nā Iunonis be-
neficio: relatus est inter sidera. vel in Herculis grāz q̄ eius primū
certamē fuit: vt refert Higynus. ¶ Aper: hic & Calydonius: eadē
sue nati sunt. Sci oæ nomen Phæa. sed a Cromyone Corinth pa-
go: vbi diuersa est: Cromyonia vocitatur: vt tradit Strabo. hanc
iustulit Theseus: vt est apud Plutharchum. Meleager Calydoniū
Hercules Erymanthæū. Superiora scribit Phauonius. ¶ Gloria

Leo Mem-
cus a lūc
globo.
apesas.
mōs vnde

Diodori lo-
cus.

Bembinis
tes leo.
Bembina
vrbs.

Leo cur in
celo.

aper Ery
manth.
aper calyd.

Cromydia
sus.

Erymanthus
fluvius &
mons.

Herculis
arcus.
amazones

Teutarus
amphitrio
nis bubul-
cus.

Rhadamā
thus Herc.
victricus.
amazon ab

Hercu. spo-
liata.
appetere

Stymphali

montis erymanthæi. vnde nomē assequutus est Erymanthus mōs
& amnis arcadiæ fluvium celebrat in Iouis hymno Callimachus:
animūq; candidissimū vocat. Montē Solinus & Eustathius. Leo-
nes qdē nullos: sues vero multos. & præcipuæ magnitudinis illic
nasci ex autoritate Stephani canit Homerus vt is quē Hercules:
vt ferunt fabulæ: sublatum humeris argos detulit: & in medio to-
ro cū sūmaciūm trepidatione dimisit: & in primis Eurysthei: q
p̄ timore vas æneū subisse dicitur historiā fabulę ppriorē refert
Diodorus & apollonius in argonautico. ¶ Solus. absq; vlli^o ope
vel vnus oīm: quō certamen cæteri detrectarent. ¶ Cinctus arcu.
suspensio ex humeris arcu. atq; ita innuit: stymphalidas non vi sed
arte domitas. ¶ Amazonio. Scythico. amazones. n (quod scribit
pherecydes) tris in agro Diantis vrbes Scythiæ tenuerūt. Lycas-
stiam: Themiscyrā: & Chalybiā. porro Teutarus a quo iaculatiōe
institutus Hercules accepit arcus. amphitryonis bubulcus & scy-
tha fuit: vt legimus apud Lycophronē Alij malunt Eurytum: seu
potius Rhadamanthum: cui mortuo amphitryone: vt Pluta. ait:
alcmena nupsit: Hercules sagittis vti docuisse. Sunt q cū Baltheo
detractū credant amazoni: quā Rhodius apollonius Hippolytē
nonnulli Dislycen: & vnus libicus nouam commentus historiam
Briario natā refert. An magis arcus scythicus ideo dicitur: q eū
Iouis filius Scythes: idem qui sagittas inuenit vt scribit Plini^o?
& alibi Claud. a parte totum. Scythicum pelagus amazonium no-
minauit accipe (si placet) & aliam sententiam: vt appetis arcu le-
gas: & cinctus absolute. nam cinctus expeditus & strenuus: vt
contra discinctus mollis & effeminatus dicitur: ¶ Appetis vul-
neras Diomedes apud Verg Cælestia corpora demens appetij:
Nouauit autem Claudianus historiam: quo virtus Herculis am-
phior appareret. nam Stymphali volucres nullo accepto vulnere:
in aretiada: quam Martis insulam possumus interpretari: migra-
se testis est apollonius quippe quæ ferreas (vt aiunt) pennas & te-
lis imperuias haberent: vt Timagnetus: & Eurypides in Phryxo
tradit: qbus insequētes hostes (vbi liberet) nō aliter q sagittis im-
peterent: id quod alibi Claud. exēplo Histricis q idem facere dī:
fabulosū nō esse cōfirmat. audierā memorāde tuas stymphale vo-
lucres Spicula vulnifico quōdā spisse volatu. Nec mihi credibis
lis ferrate fabula penne visa diu datur ecce fides: reliqua (quō vo-
les) apud eū leges. ¶ Stymphalidas. Stymphalo: cui^o: & Homer.

meminit oppido in arcadia proxima palude tenuerunt aues quas ab eo Stryphalides plerique vocant. Charon & Seleucus in miscellaneis: quod in aquis degeret Ploidas: id apud nos Natrices expresserit. Mnasæas vero propriam scribit historiã ait. n. Stryphali herolæ virtutis hominis & Ornithæ puellæ fuisse filias: ab Hercule extinctas: quod eius hostibus intra urbem receptis: portas sibi cluserant. Pherecydes autem volucres vero putat: Aenææque tabulæ sonitu. ab Hercule pulsas ex arcadia trucidatasque ut superior illa lectio appetis arcu: hac autoritate defendi possit eandem tabulam Pherecydes Crotalū græce dixit opus vulcani: quod a Minerva Herculi datum ferunt Alijs placet ab ipso Hercule fabricatum quibus accedit Hellanicus hinc ærissonus in Thebaide Papini Stryphal⁹ Ducis greges Geryonæ pecus intelligit. quod Diodor⁹ de quæ venatione scribens Oppianus: & alij plerique omnes: ab Erythea ab actum dicunt Ouidius Prodigiumque triplex armati diues iberi: Geryonis quis in tribus vnus erat. Hecataeus vero contendit: Geryonem: cuius armentum predatus est Hercules: nihil ad iberiam pertinere. sed ambraciã regno tenuisse quod affirmat etiã arhi anus: argumẽto taurorum: quos multos & insigni magnitudine in epiro se vidisse pfitetur. Lycus vero Rhegynus Epiroticos a Geryonæis manasse pdit: quos Herculi per epirum trãseũti Larianus nomine busse qua surripuerit: siue (quod vero simili⁹ Proxeno videtur) Hercules ipse Ioui Dodoneo cõsecrarit. vnde sint boues Lariani: quos apollodorus: a Rhegino lyco dissentiens: nõ a custode sed a sagina vocatos autumat larinæos quasi dixeris altiales. alij quoniam magnas habeant nares: cuiusmodi in tota fere Epyro spectari tradunt. Ab orbe occiduo ab Erythæa insula Oceant cui nomen dedit Erythæa Gerionis: ut est apud Pausaniam. In ea pabuli tanta leticia est: ut nisi abstinẽtia interpellata sagina fuerit pecora rumpantur. inde armenta Geryonis: quæ illis temporibus solæ opes habebantur: tantæ famæ fuere: ut Hercule ex Asia præde magnitudine illuxerint Alexãder Ephesi⁹ & Euphorion Herculem in Erytheam Aeneæ pelui traiecisse canunt.

Tergeminiq; ducis numerosos deicis artus

Et totiens vno victor ab hoste redis.

Non cadere Anthæo: non crescere profuit hydræ

dū ferree
penne.

Stryphali
des vnde.

Ploides
Crotalum

Geryō ubi
regnaverit

Boues in
Epiro Lari
nei.

Liber

Non ceruam volucres eripueres pedes.

Caci flamma perit. rubuit Busiride Nilus.

Prostratis rubuit Nubigenis pholoe

Geryones
quare terge-
minus

Antheus
puer.:

Antheus.

Hydra ler-
nea quid.

Ter. locus

¶ Tergemini ducis. Geryonæ quæ tricorporē fuisse tradunt quæ ideo fictū esse scribit Trogus. quoniam tres tantæ inter se concordia fratres erant: ut vno aëo oēs regi viderentur. Hesiodus ait eundem Chrysaore præ natū ex Oceani filia Callirhoe. ¶ Totiens. epiphonema ut illud Vergilianū Tantæ molis erat Romanā condere gentem quæ obseruauit: & docuit Quintilianus. ¶ Antæo. Antheus filius T. filius fuit Antenoris: quæ Paris amauit: & imprudens interfecit: vñ ad declinandā cædis inuidiā: spartē confugit ad Menelaū. quod apud Lycophronē legimus: idē nomē in Aeneida Ver. transtulit Antæus alter absq; aspiratione. Neptūni filius ex Terra susceptus sexaginta cubitis adoleuit: ut autor est Pheredes: id diu fabulosū visū est: añq; suprema eius ossa Olympiā allata miraculo fidē fecissent. Plut. ait Romanorū ducem Sertoriū. apud Tygenā oppidū libyæ: effolo sepulcro quæ incolæ Antæi dictabant: eius quam diximus molis humanū cadauer inuenisse. ¶ Nō p̄fuit non opētulit: quo minus ab Hercule altius sublatu necaretur. ¶ Cadere: nā cōtacta terra vires reparabat: validiorq; a matre reddebatur quæ quō aiaduerteter Hercules sublimē domuit. Iuuenal. cernicib⁹ æquat Herculis Antæū procul a tellure tenentis Palephatus (quæ Eusebius et legit) huic fabulæ locū datū putat quæ esset implicandis explicandisq; humi nexibus in palestra peritissimus: ¶ Hydræ. excetra latine dī Lernæ paludis monstrū quā Simonides nonaginta ceruices habuisse canit. Alcæus quinquaginta ex quibus siqua amputaretur duæ renascebantur. hanc Hercules adiutus ab Iolao superauit: quæ recisū continuo caput subiecta flamma inurebat: Herculis iussu: ut ē apud Hesiodū. Stra. Hydrā fuisse scribit. Lernā paludē quā Hercules siccarit. Alij cū Platone Sophistā quæ preposita quæstione Syllogismorū captionūq; laqueis catenatim suborientibus mortales inextricabiliter implicaret ab Hercule deniq; superatā Nō crescere nā cæsa capita numerosius pullulabant. ¶ Non eripueres. quoniam caperetur. ¶ Volucres. pedes plantæ p̄ncipes. Ouidi. Crura nec ablati. p̄sunt velocia ceruis. Eandē Verg. appellauit Aeripidē: quæ si cursu ventis certaret. quæ cōplexionē nō agnouit

Apronianus: q̄ legit Aeripedem: habentē pedes ex ære solidos: & inde fatigabiles. ¶ Ceruā. cornibus aureis insignis ea fuit: vt canit Pindar⁹: a grāmaticis tñ notatur: q̄ in hoc aiantū genere cornua foeminae non habeant. Sed & hoc suo iure poetæ faciūt: qui cornua dant & inulīs: vt Anacron. Quid q̄ nihil impedit: vt ait Zenodotus: pro diuerso regionis ingenio: nō eundē corporis habitū ceruis informari: possūt hic cornua tantū mares habere: alibi etiā foeminae id quod in Elephātis deprehēditur. in q̄bus virūq; sexū dentibus armari nemo nō tradit: At Amyntianus in India foeminas edentulas nasci prodit. ceruas præterea cornigeras Callimachus appellauit: & hāc ipsam de qua loq̄mur: Bibliothecæ vi Diodorus Hercules eā cæpit: vt alij retibus vt alij sōno depositā vt alij cursu fatigatā. ¶ Caci flāma. Sublatus & Cacus est Vulcani filius ignem faucibus spirās: de quo longū Maronis carmē extat is vt refert Cælius. quō a Tarchonte Tyrreno: ad quē legatus uenerat missus a Marsia rege: vna cū Magale custodia foret datus vincula frustratus ad Marsiā rediit & presidiiis amplioribus occupato circa vulturū & Campaniā regno: dum tractat etiā ea quæ cōcesserant in arcadum iura: duce Hercule: qui tū forte aderat: oppressus est. habitauit locū cui nomen Saliræ. vbi postea Trigemina Romæ portū fuit. autor Solinus. ¶ Nilus. Aegypti fluius in Lybia caput tollit: vt Duris autumat: alij constituti non habent. Pausanias ex quorundam sententia refert. Ex eufrate Nilū manare: qui terra conditus supra Aethiopiā rursus exiens: nisi deniq; nomen accipiat. certo anni tempore Aegypti campos inundat: & hymbriū vicē exhibet. Quapropter a priscis Aegyptiis: sub Iouis appellatiōe & numine colebatur. Parmenes αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ νεῖλε, ἢ Ἰουπὶτερ Αἰγυπτί Νίλε ἀδὸς νίμῖτῦ Τίβυλλοῦ ἀλυσίτῖν Γενεθλίαικο Μεσσάλαι: quom de Nilo scribens ait. Te propter nullos tellus tua postulat hymbres Arida nec pluuio supplicat herba Ioui. Ex eadem religione Pindarus epitheton Nilo dedit: & Saturnium dixit: vt Iouem designaret. Est & vrbes ibidem Nilus amnis ipsius sacra sedes: vt scribens de Aegypto tradit Hecateus pluribus antea nominibus flui⁹ dictus est: Oceanus. Aegyptus. Aquila. Triton: deniq; Nilus a Cyclopi filio cognomine Aegypti Rege cui paternus auus Tātalus fuit. autor Hermippus. plura de Nilo ne (q̄d aiunt) oīa sub vnā Miconū cōgeramus: in Tibullū dicta bim⁹. ¶ Rubuit effuso sāguine: quē purpureū sequutus Home.

Cerua que incepit Hercules.

Ceruas cornuanō habet

Defensus a calumnia.

Pindarus.

Elephantes edentule.

Cacus. Tarchon

Marsias

Nilus flui⁹

Nilus egypti Jupiter.

Tibulli loc⁹

Nilus vrbs.

Nilii nomina

Nilus rex.

Liber

Busiris.

**Amyrus
oppidum.**

**Centauri
q̄z vnde
Hercul' ad
versus cen
tauros pu
gna.
pholimoꝝ**

**Ixion
Phlegias
Aethon.
Lioneus.
Nubigene**

Ver. appellauit. ¶ Busiride. cede busiris is (vt alij) Neptūni filius ex Libya Epaphi. vt Agathon Samius. ex Anippa susceptus in Aegypti locis Nilo vicinis Tyrannidē exercuit: Thrassili monitu: hospites Ioui imolabat: vt pluias impetraret Hercules ipsū domuit: quō ex aphryca in Aegyptū p̄mearet. eodēq; supplicio affecit Iphidamātē. Busiris filiū: Calbim preconē: atq; oēs crudelissimī sacri ministros: vt de Nuptijs Iunonis .x. scribit Pherecydes. Negat Eratosthenes (qđ etiā Strabo refert) vllū ī Aegypto vnq; fuisse Busirim. idq; totum confictū ait ad indicandā loci inhospitalitatē. ¶ Prostratis rub. nub. pholeo. Qui Amirū thessalię oppidū tenuerunt: initio Amyrei: mox Eordi: postea Leleges: demū Centauri dicti sunt: vt scribit Suidas in Genealogijs. quod ideo vulgatum Palephatus arbitratur: qm̄ primi conscenso equo fugiētes: tauros sequuti: stimulis increpabant: vnde nomen: ἀπο τοῦ σκεῦ τεῖν τοῦ τὰν ποῦο: nam eorū tega p̄spectantibus equo comissa videbantur. Eodē domuit Hercules: quō in domū Pholī centauri impetū facerent: ad odorē vini occurrentes: quod a libero Pholus acceperat: vt in aduentū Herculis reseruaret. ceciderūt in p̄selio multi: quorum nomina quō voles apud Diodorū leges. Ipse pholus quom̄ fratres humaret: ac miratus qđ tam breuib; sagittis tantæ molis centauros interemisset: Hercules arcū tētaret: lapsa in pedem sagitta: hydræ felle tincta extinctus est: inde monti in quo sepultus est nomē permāsit. ¶ Nubigines cētauris. Ixion (vt Eurypides) phlegea patre natus (vt Pherecydes) Aethone. nisi Phlegyas & Aethon: vnius hominis duo sūt noīa: quod non legi: Sed hoc in alijs vsu plærumq; venit: & Aethonis appellatio Phlegyæ conuenit: qui enedia apud infero cruciatur: Papinius in primo Thebaid. torua leiunum Phlegiā sup̄ter caua saxa iacentē Aeterno premit accubitu: & Aethon auidā famē significat: quæ nullis vnquam dapibus expleri potest: vt ante diximus Ixion (vt pergīt Pherecydes) Eioneum cuius filiam Dian vxorem duxerat: promissa Nuptiarum dona repetentem: supposito tigno i altam calidi cineris congeriem lapsum necauit: ab hac cæde (quō cæteris nec aquæ aspersione: neq; suffitionibus: aut dierum numero tolli posse videretur) a Ioue expiat⁹ est. Verum is gratiæ parum memor: ad stuprum Iunonem prouocauit. dea rem Ioui detulit. eiusq; cōsilio immisit nubem: quam pro Iunone complexus Ixion Centauros genuit: & in is: vt Suidas de rebus Thessalicis

primo scribit etiam Chironem. quom Pherecydes & alij chironē *Chiron.*
Saturni filium ex Oceani Phyllira susceptum tradant.

Te libyci timuere sinus. te maximus Atlas

Horruit: imposito quom promerere polo

Firmior Herculæa mundus ceruice pependit

Lustrarunt humeros Phœbus & astra tuos

Thracius hæc vates. sed tu Tirynthius alter

¶ Te libyci timuere sinus. Iunonis ortos intelligit: hos ingens ad Atlantem Draco custodiebat: & qui summo nunquam deponeretur: Ladon ab Apollonio dictus eodem quo Thessaliæ fluuius nomine. patrem habuit (vt Heliodus) Typhonem: ex matre terra vt Nisander: vt Pherecydes Echidna. Agroetas grauiorem sequutus historiam de rebus lybicus. iij. ait hunc fuisse pastorem cognomentum draconis ab asperitate morum sortitum. cuius insigni pulchritudine græcos quom Hercules abegisset: affinitas nominis fabulæ locum dedit: vt aurea poma subrepta dicerentur: quod *μηλον* apud græcos & ouis & pomi commune nomen est. ¶ Sinus. ambiguo verbo vsus est: & littori serpentisq; flexibus communi: vt ansam daret interpretationi: quam affert Solinus: ait em Aestuarium maris esse adeo sinuosis littoribus turtuosum: vt procul visentibus lapsus anguineos falsa vertigine mentiatur. Cæterum præter arbores oleastro similes: & aram Herculi sacrâ nihil proferre: quod memoriam vetustatis propaget. ¶ Libyci libya pluribus antea nominibus appellabatur: Oceania: Eschatia Coryphe: Hesperia: Ortygia: Ammonis: & Aethiopia: Cyrene Ophiusa: Cepoenia: Eriaque: vt Polyhistor Alexander autor est. Demum libya ab Epaphi filia cognomine: Aphryca. ab Aphro Libys Herculis filio dicta est: vt quorundam sententia tradit Solinus. ¶ Te horruit. perculsus obstupuit. ¶ Atlas. ad hunc profectus est Hercules: quom didicisset a Nereo: se malis Hesperidû nunquã pptiturum: sine Atlâtis ope. sed dū Atlas Herculi opam nauaret: ipse cælû subiit quôq; cōfecta re cælû receptur Atlas nō

Serpēs he
speridum.
Ladon.
Horti hes
speridum.

Libya vñ
& qbus an
tea noibus
appellata

Hercules ce-
lum sustinet.

Atlas astro-
logie primus
inuentor.

Celum
Mundus
Herculis sta-
tura

videretur: Herculis astu elusus est impetrat vt ille tandi⁹ cel^o succedat: quoad ferendo oneri puluillum sibi aptaret atq; ita correpta^s malis quæ plectra humi iacebant. euestigio victor abiit. hæc ex Pherecyde de nuptijs Iunonis. x. historiae tamen veritas habet hoc. Atlas (vt Xenagoras autor est) sideru^m ratione primus inuenit. a quo edoct⁹ Hercules: ita secundas tulit: vt a primo ferere non abesset. mox grauiorib⁹ studijs auocat⁹ celum idest astrologiam Atlanti remisit. ¶ Maxim⁹ hoc illi Epitheton dedit etiam Verg. Cecinit quæ maxim⁹ Atlas nam ingenti corporis indole fuit: vt canit Naso. Hic hominum cunctis ingenti corpore prestas Iapetionides Atlas fuit. ¶ Quom premerere polo. Imposito quo sustineres iniectum caelum. ¶ Mundus Caelum. Plinius. Mundus & hoc quod nomine alio caelum appellari libuit. ¶ Pependit. incubuit. ¶ Firmior. q^{uam} supposito Atlante. ¶ Herculea ceruice. humeris Hercules autem quattuor cubitis & pede longior fuit: vt Heraclides ponticus scriptum reliquit Herculis vero staturam qua ratione Pythagoras deprehenderit: Gellius ex Plutarcho refert. ¶ Phœbus. Sol. ¶ Et. alia. sidera. quæ complurium stellarum signum aliquot constituent. ¶ Lustrarunt. pererrarunt: & ambiuere ¶ Tuos humeros quibus fulciebantur. ¶ Hec subaudi cecinit. ¶ Thracius vates Orpheus:

Florentine mihi: nam mea plectra moues.

Antraq; musarum longo torpentia somno.

Excutis: & placidos ducis ab ore sonos.

Florentinus
in signi libera-
litate vir

Tiryns

¶ Sed tu Florentine. hic ætate Claudiani: bonos omnis qui opibus indigere liberalitate prosequeretur. veram (ni fallor) temporum ratione secutus ab ijs diffetio: qui Florentinum hunc esse tradunt: ad quem Sidonius scribit: quom Sidonius & Claudianus: eadem tempestate non claruerint vt in poetæ vita testati sumus. Multo vero minus ferendi sunt ij qui Florentinum noui viri proprium sed gentile nomen existimant: & inde Florentinum fuisse poetam suspicantur. ¶ Mihi. s. es. ¶ Alter Tirynthius. Hercules Tiryns oppidum peloponnesi: Hercule ciue: & Homeri præconio nobile. nomen a Tirinthe alcei filia: sorore Amphitrionis Aliea prius dicebatur a piscatoribus: qui frequetes illuc conueniebant.